

[Finansministeren.]

Jeg anbefaler, at forslaget forkastes som det overfladiske agitationsnummer det er.

Det ærede medlem hr. Thor kil Kristen sen indledede med, hvad han kaldte en principiel bemærkning. Han forudså heri, at det, som han sagde, efter en desværre ikke helt ualmindelig sædvane måtte forudses, at hans udtalelse ville blive udnyttet til partipolitiske formål fra forskellig side, når han gav udtryk for en opfattelse, der afveg fra den, der blev fremsat af hans partis ordfører. Det ærede medlems relativt lange indledning herom skal jeg ikke gå ind på i enkeltheder — jeg tror personlig, at det ærede medlem havde stået sig ved at gøre den noget kortere —, men jeg vil dog gerne have sagt, at det forbavser mig, hvis det ærede medlem virkelig kan føle sig overrasket over, at et afvigende synspunkt fra hans side kan vække politisk opsigt. Det ærede medlem er jo ikke noget tilfældigt gruppemedlem, men derimod den mand, som under venstres 2-årige regeringsperiode var partiets finansminister. Af denne grund må naturligvis det ærede medlems synspunkter vække større opmærksomhed, end det ellers ville være tilfældet, og derfor kan det ærede medlem ikke med sine indledende bemærkninger — jeg synes heller ikke med rette — undgå en sammenligning mellem hans og partiets venstres synspunkter. Jeg må måske her gøre den lille bemærkning, at det havde tiltalt mig, hvis det ærede medlem havde undladt at fremhæve de østeuropæiske lande på de vesteuropæiske landes bekostning, da det ærede medlem mente, at vi burde føle os beskæmmede over, at vi havde modtaget Marshallhjælp, medens de fattige østeuropæiske lande ikke havde gjort det. Jeg er i høj grad opmærksom på, at det ærede medlem mente, at vort politiske system er langt bedre end det østlige og det eneste som for frie mennesker er et værdigt system, som det ærede medlem udtrykte sig, men derfor finder jeg alligevel ikke, at der er grund til den sammenligning, det ærede medlem drog. Naturligvis kan et diktatur være mere effektivt end et demokrati; de østeuropæiske lande klarer jo simpelthen deres problemer ved at skære levestandarden ned til det laveste minimum, og det er nu engang en fremgangsmåde, vi hverken kan eller vil anerkende.

Det ærede medlem gentog sin tidligere henvendelse til den højttærede statsminister om at påtage sig førerskabet i en samlet økonomisk forhandling, som han efterlyser, og jeg forstod, at det ærede medlem, som han

også har gentaget på forskellige møder, fandt det forkert, at statsministeren ikke allerede havde taget det ønskede initiativ. Jeg vil gerne have lov at sige: mon ikke forholdet er det, at hvis det ærede medlems udtalelser og ønsker var fulgt op af hans parti eller af andre partier her i salen, så havde det været en selvfølge, at statsministeren havde sammenkaldt til et møde, selvom det bestemte forbehold overfor politisk indblanding i de store lønforhandlinger måtte være opretholdt. Men det spørgsmål, man stiller sig selv, er jo efterhånden: Hvad dækker det ærede medlem hr. Thor kil Kristensen? Hvor langt står hans parti bag ham og de udtalelser og opfordringer, han fremsætter rundt om? Eller rettere, har han efterhånden nogen baggrund i sit parti for de synspunkter, han fremfører? Jeg håber, at det ærede medlem ikke vil opfatte dette som polemik, men som ét forsøg på dog at konstatere stillingen, som den nu engang er. Jeg tror, jeg kan svare, at det — lad mig bare sige desværre — ikke i synderlig grad er tilfældet, men nu er jo iøvrigt forslagene om skatter og afgifter til behandling, og i de udvalg, der bliver nedsat, skal i de kommende dage forhandlingerne mellem partierne føres. Som det tydeligt fremgår af ordførernes indlæg, må det ventes, at også andre ting vil blive indblandet i disse forhandlinger. Mit svar på det ærede medlems opfordring til statsministeren og dermed til regeringen er altså — jeg beder det ærede medlem tilgive mig, at jeg i overensstemmelse med statsministeren svarer på denne måde —, at tidspunktet for dem nu er inde. Her vil det ærede medlem jo kunne gøre sine synspunkter gældende.

Jeg beklager iøvrigt meget, at både den konservative og venstres ordfører på ny fremhævede deres tidligere markerede stilling til Marshallgavepengenes anvendelse. Jeg har i udvalget erklæret mig rede til drøftelse af enhver saglig tanke i denne sammenhæng, og selvfølgelig således, at den væsentligste del af disse beløb endelig afskrives. Jeg er enig med det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard, der mente, at vi nu måtte nå frem til en løsning. Det vil af flere grunde være lykkeligt, om dette kan ske, og jeg vil tillade mig trods alt at håbe på saglig forhandlingsmulighed herom.

Lad mig til slut sige, at det forekommer mig, at forhandlingen i går her i salen har givet mig ret i, at regeringens forslag om skatter og afgifter hviler på et solidt grundlag af realistisk økonomisk vurdering. Man kan som yderfløjene — forsigtigt sekunderet